

Ten fakt jest szczególnie wymowny w kontekście wzmożonych działań organów Unii Europejskiej oraz polskiego rządu prowadzonych od 27 listopada 2010 roku, kiedy Rada Unii Europejskiej ustanowiła rok 2011 Europejskim Rokiem Wolontariatu Propagującym Aktywność Obywatelską¹.

Już w tym samym roku Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej przygotowało systemowe wytyczne i rekomendacje dla kształtowania polityki państwa w kierunku rozwoju wolontariatu. Zawarło je w dokumencie *Długofalowa polityka rozwoju wolontariatu w Polsce (w perspektywie 2030)*², który powstał w oparciu o *Strategię Rozwoju Kapitału Społecznego na lata 2011-2020* oraz inne dokumenty prawa krajowego i wspólnotowego. Analiza aktualnych, dostępnych danych, nie wskazuje aby te inicjatywy i działania przełożyły się na zwiększenie liczby wolontariuszy oraz oczekiwany wzrost popularności wolontariatu.

Jednocześnie, ze względu na złożoną naturę procesów społecznych, a składa się na nią niewątpliwie zmiana postaw obywateli nieprzychylnych działaniu na rzecz dobra wspólnego, nie można wykluczyć, że podejmowane inicjatywy miały wpływ np. na proces zanikania etosu wolontariatu. Niekoniecznie musi to oznaczać nieskuteczność czy też niewłaściwą realizację samych programów, może jednak wskazywać na skalę problemu i palącą potrzebę wzmożenia wysiłków mających na celu odwrócenie trendów.

Wyniki badań analizowane w szerszym kontekście, oprócz słabości polskiego wolontariatu, wskazują na niski poziom kapitału społecznego w porównaniu do pozostałych krajów Unii Europejskiej. Składają się na niego między innymi zaufanie i więzi między ludźmi. Można powiedzieć, że mamy do czynienia w Polsce z dość niskim poziomem solidarności międzyludzkiej, w tym zwłaszcza solidarności międzypokoleniowej. Do tego dochodzi problem wykluczenia społecznego bądź narażenia na wykluczenie w różnych grupach społecznych.

Obraz ten skłania do podjęcia głębszych analiz, poszukiwania rozwiązań i wdrażania skutecznych pomysłów na przełamywanie barier nieufności i apatii oraz propagowania, a także organizowania takich form organizacji działalności wolontariackiej, które skutecznie zmieniłyby istniejącą sytuację.

Naprzeciw tym wyzwaniom wychodzi rządowy program rozwoju wolontariatu – **Korpus Solidarności**. Program został opracowany przez grupę ekspertów reprezentujących m.in. zespoły: Pełnomocnika Rządu ds. Społeczeństwa Obywatelskiego i Równego Traktowania przy Kancelarii Premiera Rady Ministrów, praktyków w dziedzinie wolontariatu, reprezentujących organizacje pozarządowe i instytucje publiczne funkcjonujące w różnych obszarach życia społecznego. Prace w pierwszej fazie prowadzone były pod przewodnictwem Pełnomocnika Rządu do Spraw

¹ Dz.U. UE, L17, 22 stycznia 2010 r. – 2010/37/WE

²<http://www.mpips.gov.pl/bip/projekty-aktow-prawnych/projekty-programow-i-inne/ugofalowapolitykarozwojuwolontariatuwolsce/>